

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 30 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2013, declarat de inculpatul

Traciuc Iuri Victor, născut la 27 ianuarie 1982, originar din or. Ciadâr-Lunga, cetățean al Republicii Moldova, rus, cu studii superioare, angajat la SRL „Sudvincom”, supus militar, căsătorit, are la întreținerea doi copii minori, domiciliat în mun. Chișinău, str. Trandafirilor 13/1, ap. 30, fără antecedente penale.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 15.05.2012 pînă la 30.11.2012;
2. Curtea de Apel Chișinău din 20.12.2012 pînă la 13.02.2013;
3. Curtea Supremă de Justiție din 02.07.2013 pînă la 11.09.2013.

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 30 noiembrie 2012, Traciuc Iuri a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

S-a încasat de la Traciuc Iuri în beneficiul lui Arseni Alexandru prejudiciul material și cheltuieli de judecată în sumă totală de 60944 și prejudiciul moral în sumă de 500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat în fapt că, Traciuc Iuri la 15 octombrie 2010, în jurul orei 22.55, conducea pe traseul M-1 Chișinău- Leușeni în direcția Chișinău, automobilul de model „Daewoo-Nexia”, cu n/î GE AS 438, avînd în calitate de pasager pe bancheta din față pe Chiseeva Vera și ajungînd la km 34+950m a traseului menționat, unde în fața sa se deplasa automobilul de model „W-Passat”, n/î KQS 001, condus de către Arsenii Alexandru, în timp ce ultimul a început manevra de cotire la stînga și, încalcînd prevederile pct. 39 al. (1), 45 al. (1), (2), 51 al. (1) lit. b), 52

al. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, nu a ținut cont de situația rutieră, că era noapte și nu s-a asigurat din timp despre securitatea manevrării, a ieșit pe banda opusă de deplasare a sa, a început să efectueze manevra de depășire a automobilului de model „W-Passat”, avînd o viteză sporită, nu a redus-o și nici nu a stopat automobilul, nu a întreprins alte măsuri de depășire atunci cînd a apărut în limita vizibilității ca obstacol automobilul „W-Passat”, care a semnalizat și a început cotirea la stînga, a tamponat în spate automobilul de model „W- Passat”, cu n/î KQS 001, condus regulamentar de către Arsenii Alexandru.

În urma accidentului rutier, pasagerului automobilului condus de inculpat, Chiseeva Vera, i-au fost cauzate vătămări corporale medii, cu dereglări de lungă durată, consecințe care sunt în legătură directă cu accidentul produs.

3. Avocatul Covali Vladimir în numele inculpatului Traciuc Iuri, a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Traciuc Iurie să fie achitat de comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

➤ în materialele cauzei nu există înscris drept dovadă că procurorul Lesnic A. a fost desemnat drept conducător al urmăririi penale. Înscrisul „Lesnic” din (f.d. 1) nu probează numirea dumnealui drept conducător al UP;

➤ rechizitoriul înaintat inculpatului Traciuc Iuri a fost întocmit contrar prevederilor art. 296 alin. (2) CPP;

➤ procurorul în rechizitoriu (f.d. 232) a permis denaturarea depozițiilor părții vătămate și anume: „În fața lor se deplasa un automobil, la un moment dat Iurii a început depășirea automobilului respectiv, însă și acela a virat spre stînga și Iuri a încercat să evite tamponarea prin frînare, dar nu a putut evita impactul”, de fapt declarațiile părții vătămate la urmărirea penală și în ședința de judecată fiind contrar opuse, or, el a declarat, că „Arsenii a început manevra spre stînga, fără semnalizare, doar atunci cînd automobilul în care se afla era la o distanță de aproximativ 10-15 m. de automobilul PASSAT;

➤ expertul CNE, Tverdohleb M. V. (f.d.68) a constatat că, nu poate determina așezarea automobilelor comparativ unul față de altul în momentul loviturii din motivul că fotografiile sunt executate în contradicție cu cerințele criminalisticii, iar din acest motiv expertul nu poate determina poziția automobilelor comparativ cu hotarele părții carosabile. De asemenea, în timpul cercetării judecătorești sa constatat că în schema accidentului rutier nu este determinată poziția începutului și sfîrșitului urmei de frînare comparativ cu marginea părții carosabile. Fapt constatat și de expertul Hapatniucovschi M. V. Prin mijloace foto-video nu este fixată poziția automobilelor după accidentul rutier;

➤ în timpul cercetării nu sa stabilit dacă semnalizatorul de cotire a automobilului „W-PASSAT” era conectat. Nu s-a dispus efectuarea expertizei criminalistice judiciare a filamentului de bec care putea constata cu precizie dacă lampa de cotire a automobilului „W-PASSAT” a fost conectată;

➤ organul de urmărire penală la indicația procurorului, contrar prevederilor art. 145 CPP, a dispus efectuarea expertizei tehnice auto în comisie din 23.02.2012 de către doi experți din partea acuzării și nici unul din partea apărării. Ulterior, ofițerul de urmărire penală dispune Centrului Național Expertize efectuarea expertizei cu excluderea expertului Hapatniucovschii M. V., fără vre-o oarecare motivație.

➤ de către urmărirea penală nu s-a stabilit cu certitudine cînd și la ce distanță se afla automobilul „DAEWOO” de la automobilul „W-PASSAT” cînd ultimul a început

cotirea la stînga. Rezultă, că Arsenii A. n-a semnalizat intenția de cotire. Acest lucru se mai probează și prin faptul că în timpul experimentului ultimul de asemenea nu includea semnalizatorul, astfel urmărirea penală n-a constatat dacă Arsenii A. a respectat cerințele art. 39 din RCR;

➤ în fapt această situație se dovedește și prin explicațiile martorului Pșenicinaia Iulia (f.d. 44), care absolut nimic nu menționează că Arsenii A. ar fi studiat situația la trafic înainte de a începe manevra. În explicațiile aceluiași martor (f.d. 55) se menționează că ei au văzut în oglinzile din părți lumina farelor automobilului din spate care era la o distanță de 70-80 m. și au început manevra sau altfel spus deja sau expus pericolului de a fi obstacol automobilului care se mișca din spate;

➤ în atare circumstanțe, nu sunt aplicabile prevederile art. 45 RCR, cu atît mai mult, că acuzarea n-a probat nici într-un fel că conducătorul automobilului „W-PASSAT” a semnalizat intenția de a depăși sau a preselecta prevăzute de art. 51 și atunci nu-i aplicabil nici acesta la învinuirea lui Traciuc Iu..

În concluzie, apărarea a conchis că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei incriminate n-a fost dovedită, astfel sentința de condamnare este contrară art. 385 și alin. (1) art. 389 CPP, or în acțiunile lui Traciuc Iuri nu există componenta de infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Covali Vladimir în numele inculpatului Traciuc Iuri, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, probatoriul administrat legal în cauza dată a fost analizat și verificat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării, care confirmă vinovăția inculpatului Traciuc Iuri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, astfel vinovăția acestuia se dovedește pe deplin prin următoarele probe:

➤ declarațiile părților vătămate Arsenii Alexandru și Chiseeva Vera;

➤ declarațiile martorilor Pșenicinaia Iulia, Cerempei, Stoicova Iulia și Zatic Iurie;

➤ procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 25-32);

➤ expertizele auto-tehnice nr. 415 din 03 martie 2011 și nr. 0415 din 23 februarie 2012 (f.d. 64-74, 194-203).

Astfel, conchide instanța de apel, argumentele apelantului urmează a fi respinse ca nefondate în întregime din următoarele motive:

a). Cu referire la ordonanța de pornire a urmăririi penale, Colegiul penal menționează ca această ordonanță corespunde cerințelor legale și anume art.52, 262, 255, 274 al.1 și al.3 CPP. Pretinsele încălcări ale art.52 al.(2) pnct.3² al CPP nu au avut loc. Mai mult ca atît, confirmînd ordonanța de pornire a urmăririi penale (f.d. 1) la data de 03.12.2010, procurorul a împuternicit procurorului în Procuratura Strășeni, A. Lesnic, conducerea urmăririi penale, iar prin rezoluția de la 22.04.2011 la împuternicit să întreprindă și acțiunile prevăzute de art. 289 CPP (f.d. 106).

b). Referitor la rechizitoriu se relevă că acesta este întocmit conform prevederilor art. 296 CPP, astfel mențiunea apărătorului la acest capitol, Colegiul o consideră nefondată și declarativă.

c). Cît ține de denaturarea depozițiilor părții vătămate în rechizitoriu, Colegiul reține că apelantul nu a menționat a cărui parte vătămată au fost denaturate aceste declarații, or analizând declarațiile părții vătămate Chiseeva Vera date în cadrul urmăririi

penale și în cadrul ședinței instanței de fond și cele din apel, Colegiul v-a aprecia critic declarațiile acestuia date la toate etapele, deoarece ultima este rudă cu inculpatul, fapt confirmat de către inculpatul Traciuc Iuri prin declarațiile sale date în calitate de bănuț la urmărirea penală (f.d. 99 Vol. 1) și, prin urmare este cointereseată în evitarea răspunderii de către inculpat.

d). Referitor la raportul de expertiză efectuat de expertul privat Hapatnicovschii, Colegiul atenționează, că el este bazat pe fotografiile de la fața locului cît și *cele făcute ulterior după modificarea semnelor de tamponare* la a/m „WV Passat”, astfel concluziile expertului sunt pur subiective și contradictorii, or expertul nici nu s-a bazat pe experimentul efectuat în procedura penală cu participarea tuturor participanților la proces, cu rezultatul căruia a fost de acord inclusiv și inculpatul și apărătorul său.

În acest context, instanța de apel, a mai menționat și faptul, că în cadrul urmării penale după întocmirea raportului de expertiză a expertului Hapatnicovschii cît și a raportului inițial de expertiză nr.415 din 03 martie 2011, a fost numită o expertiză tehnică-auto în comisie la CNEJ nr. 0415 din 23 februarie 2012, care a considerat concluziile expertului Hapatnicovschii neîntemeiate, fiind respinse și prin procesul-verbal de la fața locului, - motive din care nu a fost admisă ca probă expertiza efectuată de către expertul privat Hapatnicovschii.

e). La mențiunea apelantului despre faptul că nu s-a dispus efectuarea expertizei criminalistice judiciare a filamentului de bec care putea constata cu precizie, dacă lampa de cotire a automobilului „W-PASSAT” a fost conectată, instanța de apel, a conchis că în raportul de expertiză nr.0415 din 23.02.12 se indică că în materialele prezentate spre expertiză sunt prezente date contradictorii în privința semnalizării de către conducătorul automobilului de model „Volkswagen Passat”, n/î KQS001 a intenției de a efectua manevra la stînga și, deoarece aprecierea probelor contradictorii nu ține de competența expertului tehnic-auto, soluționarea acestor întrebări, în baza materialelor prezentate, nu este posibilă (f.d.202 Vol. 1).

Totodată, experții au concluzionat că, în momentul observării automobilului de model „Volkswagen Passat”, ca obstacol pentru deplasare, adică în momentul cînd automobilul menționat a început efectuarea manevrei de virare la stînga, conducătorul automobilului „Daewoo Nexia”, cu n/î GEAS438 trebuia să se ghideze de cerințele art. 45. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere al RM, conform căruia: *„În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”,* sau reieșind din datele despre timpul de manevrare a automobilului de model „Volkswagen Passat”, care sunt indicate în procesul-verbal de efectuare al experimentului de urmărire penală din 04.02.2011, în momentul în care automobilul de model „Volkswagen Passat” a început efectuarea manevrei de virare la stînga, conducătorul automobilului de model „Daewoo Nexia”, *a dispus de posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare.*

La fel, instanța de apel, mai invocă suplimentar argumente ce țin de legalitatea raportului de expertiză nr.0415 din 23.02.12, și constată cu certitudine legalitatea întocmirii acestuia și a ordonanței de numire a acestei expertize (f.d.178), - acte procedurale care corespund cerințelor legale întocmite conform prevederilor art. 142-144 CPP. Or, conform procesului-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei (f.d. 181-182,Vol.1), părțile au făcut cunoștință cu ordonanța privind dispunerea expertizei date, fiind menționat în aceste proces că inculpatul Traciuc Iuri anexează întrebările puse expertului, unde și semnează, lista cu întrebări fiind anexată la

f.d. 176, fiind aceleași întrebări adresate expertului Hapatnicovschii, care au fost incluse și în ordonanța de numire a contraexpertizei auto-tehnice în comisie din 28.11.11. Astfel, instanța de apel a respins ca nefondat și acest argument.

f). Referitor la declarațiile martorilor și a ofițerului de urmărire penală, la care face referire apelantul, precum că Arsenii A. n-a semnalizat intenția de cotire, Colegiul penal, a reținut că instanța de fond corect s-a expus asupra acestui motiv și anume că, însăși inculpatul a menționat că, la momentul apariției pericolului tamponării cu automobilul „W- Passat”, dînsul a considerat că, -„... *ultimul va dovedi să termine manevra la stînga*”, iar el, la rîndul său, va depăși automobilul „W- Passat” din partea dreaptă.

Rezultă că, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor și inacțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că, ele vor putea fi evitate.

4.2. La fel, instanța de apel, indică că martorul Zatic Sergiu a dezmințit afirmațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor Stoicova, Cerempei, precum că Arseni A. recunoștea vina sa că nu a semnalizat cotirea la stînga. Astfel, martorul a menționat că ceva mai tîrziu după accident, Traciuc Iu. s-a adresat la el cu rugămintea să declare la judecată, precum că Arseni A. recunoștea vinovăția în producerea accidentului, în sensul că a uitat să includă semnalizarea cotirii la stînga, ceia ce de fapt nu a fost.

Instanța de apel, a mai menționat că, și în cazul presupusei versiuni a apărării, precum că „... *nu a fost conectată lampa de cotire a automobilului W PASSAT...*”, - inculpatul în momentul observării automobilului de model „Volkswagen Passat”, ca obstacol pentru deplasare, adică în momentul cînd automobilul menționat a început efectuarea manevrei de virare la stîngă, conducătorul automobilului „Daewoo Nexia”, cu n/î GEAS438 trebuia să se ghideze de cerințele art. 45. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere al RM, conform căruia: *„În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*, sau reieșind din datele despre timpul de manevrare a automobilului de model „Volkswagen Passat”, care sunt indicate în procesul-verbal de efectuare al experimentului de urmărire penală din 04.02.2011, în momentul în care automobilul de model „Volkswagen Passat” a început efectuarea manevrei de virare la stînga, conducătorul automobilului de model „Daewoo Nexia”, a dispus de posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare.

4.3. În final, instanța de apel, conchide că analiza și verificarea probelor pe cauză prin prisma art. 101 CPP RM, indică incontestabil la comiterea de către inculpatul Traciuc Iu. a infracțiunii incriminate, iar argumentele invocate în apel au făcut obiectul verificării în cadrul ședințelor instanței de apel și celei de fond, dar nu și-au găsit confirmare.

Reieșind din depozițiile inculpatului, celorlalți participanți, din cumulul de probe pertinente, concludente, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată și coroborate între ele, instanța ajunge la concluzia că prin fapta sa, inculpatul Traciuc Iuri, a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal și anume, - *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.*

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 6,7,61,75 Cod penal și anume de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de

circumstanțele cauzei, că inculpatul se caracterizează pozitiv, este tânăr, nu are antecedente penale, atitudinea loială a părții vătămate față de pedepsirea inculpatului, de circumstanțele atenuante că, are doi copii minori la întreținere.

4.4. Totodată, instanța de apel, a conchis că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia de a admite doar parțial acțiunea civilă formulată de partea vătămată Arseni Alexandru împotriva inculpatului Traciuc Iuri din motiv, că în conformitate cu prevederile art. 219 din CPP, - *acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.*

În conformitate cu prevederile art. 1398 Cod civil, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.*

Așa dar, din materialele cauzei se constată cauzarea prejudiciului material și moral părții vătămate Arsenii Alexandru și, astfel, la stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciul material și moral, conform art. 1398 și 1423 Cod civil și art. 219 alin. (4) CPP, instanța de fond întemeiat a ținut cont de prejudiciul cauzat, și corect a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea civilă, încasînd în beneficiul lui Arsenii Alexandru paguba materială și cheltuielile de judecată în sumă totală de 60944 lei și paguba morală în sumă de 500 lei.

5. Inculpatul Traciuc Iuri, invocînd temeiurile prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 CPP, a contestat cu recurs ordinar hotărîrile pronunțate, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, pe motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar și verificate în ședința de judecată, - probe care nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate.

5.1. În acest aspect, inculpatul menționează că, în sensul temeiului prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 CPP, instanța de apel încălcînd prevederile art. 414 alin.(5) CPP nu s-a pronunțat referitor la legalitatea întocmirii rechizitoriului; la constatarea de către expertul M. Tverdohleb a încălcărilor admise la efectuarea expertizei auto-tehnice la capitolul efectuarea fotografiilor în contradicție cu cerințele criminalistice; la refuzul de a prezenta autoturismul expertului M. Tverdohleb; la refuzul de a include în grupul de experți a expertului propus de către inculpat; la concluziile experților referitor la distanța autoturismelor, care contravin cu declarațiile părții vătămate.

Totodată, recurentul indică și faptul că, în partea descriptivă a deciziei instanței de apel este indicat că, - „... *analiza și verificarea probelor pe cauză indică incontestabil la comiterea de către inculpatul Camincean Anatolie a infracțiunii ...*”, adică nu se referă la inculpatul Traciuc Iuri, astfel motivarea soluției instanței de apel contrazice cu dispozitivul deciziei.

5.2. De asemenea, inculpatul recurent, invocînd temeiul prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 CPP, consideră că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, deoarece el a respectat prevederile art. 51,54 RCR, iar partea vătămată Arsenii A. n-a respectat cerințele art. 45 alin. (1), 51 alin. (1), 52 alin. (1) a RCR, astfel se face vinovat de producerea accidentului rutier.

5.3. La fel, inculpatul Traciuc Iuri a mai invocat și nulitatea probelor administrate în cauză de către organul de urmărire penală, inclusiv legalitatea expertizelor tehnice-auto din 03.03.2012 și din 23.02.2012; a raportului de constatare

tehnico-științifică din 01.02.2011 (f.d.81-85); a experimentului efectuat la 04.02.2011; a ordonanțelor de numire a expertizei medico legale din 22.12.2010 și de numire a expertizei auto-tehnice din 22.12.2010.

Din aceste motive, conchide recurentul, în cauză nu s-a stabilit la ce distanță se afla automobilul de model „DAEWO” de la automobilul „W-PASSAT”, când ultimul a început cotirea la stînga. Nu sa examinat situația dacă partea vătămată Arseni A. a avut posibilitatea de a evita accidentul rutier, deoarece conform RCR ambii participați la accident au obligația de al evita.

Astfel spus, recurentul concluzionează că, actele de procedură penală menționate în recursul declarat, fiind administrate contrar prevederilor art. 94 CPP, atrag nulitatea lor în sensul art. 251 CPP și nu puteau fi admise în calitate de probă.

Recurentul a mai invocat, că expertul Tverdohleb M. a efectuat expertiza auto-tehnică în lipsa automobilelor și nu a putut determina așezarea automobilelor comparativ unul față de altul în momentul loviturii și, nici poziția automobilelor comparativ cu hotarele părții carosabile și nici poziția începutului și sfîrșitului urmei de frînare comparativ cu marginea părții carosabile.

În cauză, în ordonanța de pornire a urmăririi penale (vol. I, f.d. 1), lipsește rezoluția procurorului, totodată lipsește rezoluția procurorului conform dispozițiilor art. 52 alin. (1) pct. 9) CPP, privind retragerea cauzei penale de la ofițerul de urmărire penală, cu desemnarea altui ofițer, astfel Ursu V., nu era persoana împuternicită de a efectua urmărirea penală, iar toate acțiunile de procedură efectuate sunt lovite de nulitate în conformitate cu prevederile art. 251 CPP.

6. Verificînd argumentele invocate de inculpatul Traciuc Iuri, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 CPP – în caz, în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

6.2. Colegiul penal, reține că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Traciuc Iuri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa fiindu-i corect stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la **pct. 5 – 5.3** al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul Traciuc Iuri nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1-4.4**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrile atacate în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în

prezenta cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției sale în comiterea infracțiunii imputate, or motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 CPP, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform concluziei Curții Europene pentru Drepturile Omului (Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

6.3. Totodată, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol. II, f.d.113-124) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de inculpatul Traciuc Iuri, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar partea apărării n-a solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiați pe viu inculpatul Traciuc Iuri, părțile vătămate Chiseeva Vera și Arsenii Alexandru.

În acest context, Colegiul penal lărgit, reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive în confirmarea vinovăției inculpatului Traciuc Iuri, inclusiv proba cu martorul Zatic Sergiu, care a dezmințit afirmațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor Stoicova, Cerempei, precum că Arseni A. recunoștea vina sa în sensul că nu a semnalizat cotirea la stînga. Astfel, martorul a menționat că ceva mai târziu după accident, Traciuc Iu. s-a adresat la el cu rugămintea să declare la judecată, precum că Arsenii A. recunoștea vinovăția în producerea accidentului, în sensul că a uitat să includă semnalizarea cotirii la stînga, ceia ce de fapt nu a fost.

La fel, potrivit raportului de expertiză tehnică-auto nr.0415 din 23.02.12 (vol.1, f.d.195-203), experții au concluzionat că, în momentul observării automobilului de model „Volkswagen Passat”, ca obstacol pentru deplasare, adică în momentul cînd automobilul menționat a început efectuarea manevrei de virare la stînga, conducătorul automobilului „Daewoo Nexia” n/î GE AS 438 Traciuc Iurie, trebuia să se ghideze de cerințele art. 45. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere al RM, conform căruia: *„În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*, sau reieșind din datele despre timpul de manevrare a automobilului de model „Volkswagen Passat”, care sunt indicate în procesul-verbal de efectuare al experimentului de urmărire penală din 04.02.2011, în momentul în care automobilul de model „Volkswagen Passat” a început efectuarea manevrei de virare la stînga, conducătorul automobilului de model „Daewoo Nexia”, **a dispus de posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare.** De asemenea, s-a constatat că viteza automobilului „Daewoo Nexia” n/î GE AS 438 conduc de Traciuc Iuri era mai mare de 88 km/h, acesta a ieșit pe contrasens și în consecință a tamponat automobilul „Volkswagen Passat”, n/î KQS 001 condus de către Arsenii Alexandru, - pe contrasens, fapt confirmat de schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier, semnat fără careva obiecții de ambii șoferi (vol.1, f.d. 27-28).

Totodată, instanța de apel, a mai argumentat suplimentar și legalitatea raportului

de expertiză nr.0415 din 23.02.12, constatînd cu certitudine legalitatea întocmirii acestuia și a ordonanței de numire a acestei expertize (f.d. 178), - acte procedurale care corespund cerințelor legale întocmite conform prevederilor art. 142-144 CPP.

Or, conform procesului-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei (f.d. 181-182, Vol. 1), părțile au făcut cunoștință cu ordonanța privind dispunerea expertizei date, fiind menționat în aceste proces că inculpatul Traciuc Iurie anexează întrebările puse expertului, unde și semnează, lista cu întrebări fiind anexată la f.d. 176, fiind aceleași întrebări adresate expertului Hapatnicovschii, care au fost incluse și în ordonanța de numire a contraexpertizei auto-tehnice în comisie din 28.11.11.

Referitor la declarațiile martorilor și a ofițerului de urmărire penală, la care face referire recurentul, precum că Arsenii A. n-a semnalizat intenția de cotire, instanța de apel, a reținut că instanța de fond corect s-a expus asupra acestui motiv și anume că, însăși inculpatul a menționat că, la momentul apariției pericolului tamponării cu automobilul „W- Passat”, dînsul a considerat că, - „... *ultimul va dovedi să termine manevra la stînga*”, iar el, la rîndul său, va depăși automobilul „W- Passat” din partea dreaptă. Rezultă că, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor și inacțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că, ele vor putea fi evitate.

Referitor la motivele invocate în recurs în aspectul nulității actelor procedurale efectuate la etapa urmăririi penale, Colegiul penal, menționează că instanța de apel corect a conchis că, n-au fost comise careva încălcări a legii procesual penale în sensul art. 94 alin. (1), 251 alin. (2) CPP, care ar afecta legalitatea acestora și, prin urmare nu se impune nulitatea actelor procedurale în sensul invocat de partea apărării.

Or, partea apărării pe parcursul procesului penal, inclusiv la faza urmăririi penale, n-a invocat la concret vre-un temei din cele 12 prevăzute la art. 94 alin. (1) CPP, raportate la procedura de admisibilitate a probelor prevăzută de art. 95 CPP.

6.4. Totodată, instanța de recurs menționează că, motivul invocat de Traciuc Iuri referitor la fraza „*Analiza și verificarea probelor pe cauză...., indică incontestabil la comiterea de către inculpatul Camincean Anatolie a infracțiunii...*”, care se conține în partea descriptivă a deciziei instanței de apel (vol.2, f.d. 132), - nu poate fi considerat ca o eroare de drept, deoarece la sfîrșitul părții descriptive a deciziei (vol. 2, f.d.135), instanța de apel a conchis în două aliniate că anume Traciuc Iuri a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal. Or, în sensul art. 249 CPP, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează (...) de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

În acest context, instanța de recurs menționează că, în partea descriptivă a deciziei instanței de apel a indicat că se examinează apelul avocatului Covali Vladimir în numele inculpatului Traciuc Iuri, a descris fondul apelului (vol.2, f.d. 127-130), ulterior, a făcut analiza probatoriului în raport cu motivele invocate în apel, s-a expus asupra încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului Traciuc Iuri și vinovăției acestuia (vol. 2, f.d.135), iar în dispozitivul deciziei a concluzionat că se respinge, ca nefondat, apelul avocatului Covali Vladimir în numele inculpatului Traciuc Iuri, - concluzie, care corespunde descriptivului deciziei adoptate.

Astfel, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de inculpatul Traciuc Iuri, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Traciuc Iuri Victor* împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 30 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2013 în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 25 septembrie 2013.

Președinte	semnat	Petru Ursache
------------	--------	---------------

Judecători	semnat	Ion Arhiliuc
------------	--------	--------------

	semnat	Iurie Diaconu
--	--------	---------------